

Државни парламент Кеније састаје се данас по хитном поступку да размотри само једну тему – даље чланство те земље у раду Међународног кривичног суда (МКС) у Хагу. Повод за изјашњавања 349 посланика јесу најављена суђења председнику државе Ухуру Кенијати и његовом заменику Вилијаму Рату. Двојица лидера Кеније су оптужена у Хагу да су, након претходних државних избора 2007. године, били главни подстрекачи крвавих немира, те да су одговорни за низ злочина против човечности.

На изборима 2007. године, Кенијата и Рато, обојица у кабинету ондашњег председника Мваи Кибакија, били су истовремено и острашћени политички противници.

Након објаве резултата избора почетком 2008. године, у таласу насиља међу ривалским странкама и племенима у Кенији је погинуло више од 1.200 људи, док је више од 600.000 насилно расељено.

Постизборни хаос утихнуо је након посредничке мисије Кофија Анана, бившег генералног секретара Уједињених нација. По Анановом плану, оспорени победник избора Мваи Кибаки остао је шеф државе, док је за главног ривала Раила Одингу осмишљено место председника владе.

Кенији је истовремено наложено да формира државну комисију која ће именовати виновнике политичког насиља и покренути поступак против њих. Потоњи неуспех те комисије да виновнике изведе пред домаћи суд, одвео је случај „кенијских избора” у руке

Луиса Морено Окампа, тадашњег главног тужиоца МКС-а у Хагу. Окампо је подигао оптужницу против двојице политичара Ухуру Кенијате и Вилијама Рата, као и једног новинара, при чему су у Хагу почеле припремне радње за судски процес.

Кенијата и Рато су дисциплиновано сарађивали са Хагом све до последњих избора у марту 2013. године. Осим што су се припремали за хашка рочишта, Кенијата и Рато су у међувремену оформили политичку коалицију „Јубилеј” и победили Раила Одингу. Током изборне кампање, обојица су бирачима истицали да је хашки процес политичка смицалица неоколонијалних сила против независне Кеније.

Након избора у први мах су најављивали да ће испоштовати обавезе према МКС-у, али су захтевали да се процес надаље одвија на афричком тлу: у Кенији или Танзанији.

МКС је одбио такав захтев, а рочиште Рату заказано је за 10. септембар, док би Кенијата требало да се појави у Хагу 12. новембра.

У знак подршке изабраним лидерима, 84 посланика државног парламента већ је најавило да ће са Ратом отпутовати у Хаг да му пружи „моралну подршку”.

Низ сведока постизборног политичког насиља у Кенији, нестало је у међувремену, без трага и воде се као покојници, преноси Би-Би-Си.

Истовремено, владајући политички естаблишмент Кеније покренуо је велику кампању против МКС-а.

„Коалиција Јубилеј више не верује у суверенитет Међународног кривичног суда, јер је подложен политичким манипулацијама и стога неспособан да донесе независне одлуке. Желимо да Кенијци буду у истом кошу са милионима људи за које МКС није надлежан. Око 80 одсто човечанства није у чланству МКС-а. Индија, Кина и САД тек треба да потпишу приступну повељу Суду”, истиче пред гласање Аден Дуале, вођа већинске коалиције у парламенту Кеније.

Парламентарна тема – без преседана у историји Међународног кривичног суда од његовог оснивања 2002. године – има јавну подршку Афричке уније. Континентална организација је на самиту у мају саставила предлог резолуције о иступању тамошњих чланица из МКС-а због искључивог бављења лидерима и побуњеничких вођа са афричког тла.

„Међународни кривични суд у Хагу опседнут је Африканцима из расистичких разлога”, оценио је пролетос Хаилемаријам Десалењ, премијер Етиопије, домаћин седишта АУ.

Међутим, портпарол МКС-а Фади ел Абдалах упозорио је ове седмице да евентуални излазак Кеније из састава Међународног кривичног суда, неће зауставити хашка суђења.

Тања Вујић

(Политика)